

Dz.U. 1999 Nr 90 poz. 1009**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW****z dnia 29 października 1999 r.****w sprawie zasad dokonywania skupu i sprzedaży walut obcych i dewiz przez inne niż banki osoby prawne oraz podmioty nie będące osobami prawnymi.**

Na podstawie art. 99a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa zasady dokonywania skupu i sprzedaży walut obcych i dewiz przez inne niż banki osoby prawne i podmioty nie będące osobami prawnymi, zwane dalej „podmiotami”.

§ 2.

Podmioty mogą wykonywać czynności, o których mowa w § 1, na podstawie upoważnienia Prezesa Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „upoważnieniem”.

§ 3.

1. Czynności, o których mowa w § 1, mogą być wykonywane w lokalu, zwanym dalej „kasą”, dostosowanym do ich wykonywania, a w szczególności zapewniającym bezpieczne dokonywanie transakcji.
2. Kasa powinna być wyposażona w:
 - 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, tablicę z napisem wskazującym, jakiego rodzaju czynności są wykonywane, ze wskazaniem dni i godzin ich wykonywania,
 - 2) tablicę informacyjną prezentującą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych walut obcych i skupowanych dewiz określonych upoważnieniem i będących przedmiotem obrotu oraz aktualnie ceny (kursy) kupna i sprzedaży,
 - b) informacje o obowiązku, o którym mowa w § 5 ust. 1,
 - 3) rejestry skupowanych i sprzedawanych walut obcych i skupowanych dewiz,
 - 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży walut obcych i kupna dewiz będących przedmiotem obrotu, zawierające dane, o których mowa w § 5 ust. 2 lub odpowiedni program umożliwiający komputerowy wydruk takich dowodów,
 - 5) pieczętkę z nazwa i adresem kasy oraz pieczętki imienne kasjerów,

- 6) oryginalny, wydawany przez Narodowy Bank Polski, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych.
3. W kasie powinna znajdować się bieżąca ekspozycja komunikatów Narodowego Banku Polskiego, zawierających informacje o walutach obcych i dewizach będących przedmiotem obrotu w kasie.

§ 4.

1. Czynności, o których mowa w § 1, powinny być ewidencjonowane w sposób trwały i ciągły – według zasad umożliwiających w każdym momencie ustalenie aktualnego stanu waluty polskiej, walut obcych i dewiz, będących przedmiotem obrotu.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w następujący sposób:
 - 1) ewidencjonowaniu podlegają:
 - a) data transakcji,
 - b) określenie rodzaju transakcji (kupno-sprzedaż-dekretacja księgowa),
 - c) nazwa i ilość walut obcych i dewiz będących przedmiotem transakcji,
 - d) cena (kurs waluty) i równowartość transakcji dewizowych w złotych,
 - 2) wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po dokonaniu transakcji.

§ 5.

1. Czynności, o których mowa w § 1, powinny być potwierdzone dowodem kupna, imiennym lub na okaziciela, wydawanym przy każdej transakcji.
2. Dowody, o których mowa w ust. 1, zawierają:
 - 1) imię, nazwisko i adres klienta, a także znamiona dokumentu tożsamości, jeżeli jest to imienny dowód kupna,
 - 2) nazwę i kwotę skupionych walut obcych i dewiz,
 - 3) kurs waluty i równowartość transakcji w złotych,
 - 4) pieczętkę z oznaczeniem kasy i datę wystawienia,
 - 5) pieczętkę i podpis kasjera.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.